

nemførtes på en inddæmning af Kalveboderne og på Vestamager. Der havde ikke i den forløbne tid været mulighed for grundigere undersøgelser i forbindelse med universitetets forslag, men regeringen fandt, at forslaget rummede sådanne perspektiver, at mulighederne burde undersøges, før man traf et valg.

Alt talte for, at et kommende nordjysk universitetscenter placeredes ved Ålborg. Hvad angik placeringsmulighederne i den sydlige del af Jylland, måtte valget efter regeringens opfattelse stå mellem Esbjerg og Haderslev.

Ministeren fortsatte: „..... Uanset udfaldet af folketingets forhandlinger vil jeg dog gerne understrege, at hverken det syd-jyske center eller centret ved Ålborg kan oprettes foreløbig. Med udbygningen af universiteterne i København, Odense og Århus og oprettelsen af et universitetscenter ved Roskilde vil vi anspænde vor kapacitet til det yderste. Det gælder både økonomisk og hvad angår det videnskabelige, tekniske og administrative personale, der skal sættes ind på at løse disse opgaver i 70'erne. ....“

„..... Regeringen er — som enhver anden regering — nødt til at sætte samtlige, nok så velmotiverede krav om forbedringer i relation til hinanden og sammenholde dem med de økonomiske og personalemæssige muligheder for at opfylde dem. Jeg er ingen Aladdin, som blot ved at gnide på den forunderlige lampe kan opfylde alle de ønsker, som også jeg gerne ser opfyldt, på én gang. ....“

Ved 1. behandling understregede *K. B. Andersen* (S) bl. a., at de jyske universitetscentre måtte hurtigere ind i billedet end foreslået af regeringen, også som et led i arbejdet for at aflaste Københavns universitet. Det måtte ud fra en landsbetragtning forekomme helt uantageligt at ville iværksætte omfattende universitetsudbygning i selve København, 20 km derfra i Høje-Tåstrup og 8-10 km derfra igen i Roskilde, medens udbygningen i det øvrige land blev skubbet ud i en uvis fremtid.

Hauustrup Clemmensen (KF) understregede det væsentlige i, at centertanken udbyggedes og kom til at danne grundlaget for det videre arbejde med undervisnings- og forskningsspørgsmål. De uhyre summer, der skulle investeres, gjorde en prioritering uomgængeligt nødvendig. Der var med hensyn til prioriterings- og placerings-spørgsmål også i det konservative folkeparti forskellige synspunkter. Hvad angik aflastningen af Københavns universitet fandt mange, at Roskilde var at foretrække.

Per Møller (V) fremhævede betydningen af en aflastning af Københavns universitet. Det var en afgørende faktor, at man allerede i denne samling kunne beslutte såvel oprettelse af et universitet ved Roskilde som en begrænset udbygning på Nørrebro. Han henstillede til ministeren at sætte al kraft ind på en klarlæggelse af de foreliggende muligheder for udflytning — Høje-Tåstrup og Vestamager.